VIRGIL LUDU

JOCURILE

Omul este o ființă jucăușă. Deci, nu numai sapiens și faber cum îl definesc sociologii și oamenii de știință, ci și homo ludens, așa cum îl prezintă în consacratul său eseu, filozoful olandez Huizinga.

Istoria civilizațiilor, viața oamenilor, artele sînt un joc permanent al inteligenței creatoare. Sînt teorii estetice care pledează pentru geneza artei, din joc. De altfel, chiar termenii Spiel, Schauspiel, la germani, jouer la francezi, vădesc această înrudire.

Între joc și artă, granițele sînt adeseori inexistente. Șahul este un joc, dar și artă. Pictura lui Peter Breughel „Jocurile copiilor", despre care a scris la pagina Magazin Dorin Almășan, este o invitație la cunoașterea a zeci de jocuri.

În secolul al 16-lea s-a scris o carte a jocurilor cu mingea (Antonio Scaino 1555). La noi, Tudor Arghezi dăruie copiilor o minunată „Carte pentru jucării" (1932), iar Claude Debussy, Mussorgski și Ravel compun admirabile suite din lumea jocului și a copilăriei. Japonezii, atît de sensibili la flori (ikebana — arta ornării florilor) și la păpuși (una din zilele lor naționale este dedicată copiilor și jucăriilor), au și obiceiul tradițional al înălțării zmeelor.

A 8-a ARTĂ

Dacă ne-am întoarce pentru o clipă în antichitatea greacă, citindu-l pe Ștefan Bezdechi („Sportul la Elini" — Cluj 1930) am descoperi cu încîntare pagini revelatoare despre înțelepciunea și arta jocului: „Buna educație este aceea care poate da corpului și sufletului toată frumusețea, toată desăvîrșirea de care ele sînt capabile" (Platon: „Legile").

Cu cît se începe mai de timpuriu, cu atît mai bine. Jocurile dezvoltă simțul de orientare, de împrietenire, curajul. Să reținem la filozofii greci de acum două milenii și jumătate această idee modernă de educație: „Jocurile copiilor să fie îndeobște schițele exercițiilor cu care se vor îndeletnici la o vîrstă mai înaintată". (Aristotel în „Politica" despre Rolul gimnasticii).

Dar să înaintăm în timp, în secole. Umanistul italian Vittorino da Feltre concepe pentru educația tinerilor o „Casa giocosa" (Casa voioșiei). Amos Comenius, cel mai mare pedagog din secolul al 17-lea, arată valoarea excursiilor, a exercițiilor în aer liber, a jocurilor, în lucrarea sa binecunoscută și mult apreciată despre școala jocului, „Schola ludus". Jocurile și mai apoi exercițiile fizice sistematizate devin baza educației tuturor popoarelor și numele celor care au susținut valoarea lor pedagogică — Montaigne, Rousseau, Pestalozzi, Ling — sînt, credem, suficiente.

Astăzi, turismul legat de cultură și sportul stimulator al energiei și fanteziei umane cheamă omenirea la joc pentru a-i păstra copilăria fericită și seninătatea maturității. Ce este altceva sportul decît candoarea tinereții, cum spunea Camus, și ce altceva sînt „Jocurile Olimpice" dacă nu bucuria de întrecere pașnică a popoarelor sătule de războaie și de „arta" diplomației.

În Italia s-a păstrat cu un fast plin de culoare, uimind pe turiștii străini, jocul steagurilor. În piețete străvechi, din orașe în care parcă totul este artă, tineri în costume de epocă flutură cu grație și indemînare steaguri multicolore și prelungi, le aruncă spre cerul albastru și apoi le prind din nou și iar le flutură sărbătorește în sunetele trompetelor și în entuziasmul privitorilor.

Jutele nautice — și ele jocuri ale imaginației omenești — au coborît de pe apele Nilului și frizele egiptene, pînă la serbările tradiționale ale Zilei Marinei, la noi și la popoarele care iubesc apele și locuiesc în preajma lor.

În sfîrșit, pretutindeni în lume stăpînesc jocurile populare, venite de departe, de sute de ani sau milenii: întrecerile călare, un fel de polo, la mongoli, lupte cu bustul uns de ulei la turci, turniruri de cavaleri la italieni și germani, corride la spanioli, întreceri de virtuozitate și dresaj, între cowboy, la americani.

Aici, în jocuri, ca și în dansuri sau cîntece, popoarele lumii se destind, se împrietenesc și se înfrățesc.

Și ce poate fi mai de preț pentru o lume care nu și-a găsit încă echilibrul și care și-a pierdut multe din virtuți, decît această căutare și bucurie a frumosului, a întregului.

Este păcat că la noi nimeni pînă acum n-a scris o carte despre acest lucru universal și etern — jocurile. Dar, poate e prea devreme ca să fim sceptici, deși e destul de tîrziu pentru a nu ne face reproșuri...

CLASAMENTELE LA ZI

MASCULIN

1. Steaua	14	12	2	1214- 982	26
2. Dinamo	14	12	2	1131- 958	26
3. „U" Tim.	14	11	3	1082-1018	25
4. „U" Cluj	14	10	4	978- 931	24
5. I.C.H.F.	14	7	7	1028-1074	21
6. Rapid	14	6	8	1062-1047	20
7. I.E.F.S.	14	6	8	943- 977	20
8. Polit. Buc.	14	6	8	956- 945	20
9. Polit. Bv.	14	5	9	939-1111	19
10. Polit. Gl.	14	4	10	1040-1068	18
11. Comerțul	14	4	10	955-1049	18
12. Voința	14	1	13	918-1086	15

FEMININ

1. Rapid	11	10	1	748-572	21
2. Polit. Buc.	11	10	1	858-604	21
3. I.E.F.S.	11	8	3	677-603	19
4. Mureșul	11	6	5	615-578	17
5. A.S.A. Cluj	11	5	6	651-780	16
6. Crișul	11	5	6	623-637	16
7. Voința Bv.	11	5	6	632-668	16
8. Constr.	11	4	7	542-557	15
9. Progresul	11	2	9	577-672	13
10. „U" Cluj	11	0	11	532-784	11

„CUPA SPORTUL"

1. Steaua	134 p
2. Dinamo	114 p
3. „U" Timișoara	97 p
4. „U" Cluj	96 p
5. Polit. Buc.	70 p
6. Rapid	67 p
7. I.C.H.F.	66 p
8. I.E.F.S.	63 p
9. Polit. Galați	52 p
10. Comerțul	45 p
11. Polit. Brașov	42 p
12. Voința	25 p

ECHIPA BRAȘOVULUI A CUCERIT „CUPA VOINȚA"

A doua ediție a „Cupei Voința", competiție organizată de Oficiul de educație fizică și sport al UCECOM și desfășurată timp de trei zile în sala „Armatei" din Oradea, s-a bucurat de un deplin succes. Organizată excelent, întrecerea a opus echipele divizionare Voința din Brașov, București, Tg. Mureș și Oradea, care au prilejuit meciuri spectaculoase, viu aplaudate de numerosul public. Rezultatele înregistrate: **Brașov: 58—52** cu București, 73—48 cu Tg. Mureș, 70—45 cu Oradea; **București:** 80—27 cu Oradea, 63—49 cu Tg. Mureș; **Oradea: 44—42** cu Tg. Mureș.

Trofeul a fost cucerit de formația din Brașov care, în special în partida decisivă cu bucureștencele, a reușit să-și valorifice plusul de experiență. Clasament final: 1. Brașov 6 p, 2. București 5 p, 3. Oradea 4 p, 4. Tg. Mureș 3 p.

ILIE GHIȘA
coresp. principal

Handbaliștii mulțumesc tuturor celor ce le-au adresat mesaje de felicitare și îmbărbătare

Cu toate că zilele se scurg implacabil, uitarea nu se așterne peste excelenta performanță a handbaliștilor români. Zilnic sosesc, fie la redacție sau la federație, fie pe adresele personale ale noilor campioni ai lumii, zeci de scrisori de felicitare și de urări de noi succese în viitor.

Ieri am primit la redacție vizita unora dintre componenții lotului reprezentativ, care ne-au solicitat să mulțumim public tuturor celor ce le-au adresat asemenea calde mesaje la Paris sau la București și să prezentăm scuzele lor pentru faptul că timpul nu le îngăduie să răspundă fiecăruia personal.

Printre cei ce ne-au vizitat a fost și proaspătul maestru emerit al sportului GHEORGHE GORAN, al cărui nume a fost omis, dintr-o regretabilă eroare, de pe lista celor distinși cu acest titlu și publicată în numărul de vineri al ziarului nostru. Facem cuvenita rectificare, cerîndu-i scuze pentru această greșeală.

AL. MIRODAN

DILEMA

Cazul a fost, este și va fi multă vreme dezbătut cu înverșunare în lumea fotbalului: după cîteva înfrîngeri cam la scor și evoluții fără eroism, în cupele europene 1969—1970, echipele vinovate (Rapid, U.T.A. etc.) au fost blamate de Federație și sancționate cu interdicția de a mai angaja meciuri internaționale vreme de un an de zile. Hotărîre gravă. Primită la început — amărăciunea este foarte receptivă la pedepse grele — măsura a început, o dată cu stingerea momentului pasional, să cultive îndoieli, neliniște și polemici în rîndurile suporterilor. Nu-i prea mult?

DA, spun mulți. Și-o scriu, asaltînd redacțiile cu cereri de amnistie. Partizanii milei nu se mărginesc să pună la bătaie sentimentele, ci aruncă-n balanță argumente raționale. A împiedica echipele amintite să întîlnească formații străine înseamnă a-i priva pe jucători nu numai de plăcerile binecunoscute ale călătoriilor, dar și, mai ales, de exersarea, evident necesară, pentru competițiile viitoare; cine nu știe cît a fost de dăunătoare fotbalului românesc în anii de mai înainte, absența sau raritatea acestor meciuri? Pe urmă, cluburile condamnate furnizaseră naționalei pentru Mexic cîțiva dintre oamenii de bază: Dan Coe și Răducanu, Domide și Lupescu, Dumitru sau Neagu. Bizară situație: buni să reprezinte o țară întreagă în turneul final al mondialelor sub privirea a 700 000 000 de telespectatori, aceiași băieți sînt nedemni să apere culorile Giuleștiului în Malta? Ca să nu mai vorbim că — simultan cu semnul minus moral așezat înaintea unei treimi de națională — pedepsiții sînt împiedicați de la întîlniri europene ce-i pot fortifica — Dembrovschi de la Bacău își va rafina driblingurile în partida cu Arsenal, selecționabilii de la Dinamo se vor confrunta cu bolognezii, dar pregătirea lui Răducanu și Domide este cenzurată. Cine-și poate asuma răspunderea de a bloca evoluția firească a unor jucători și echipe?

NU, spun alții. (Mai puțini ce-i drept, mult mai puțini; timpul erodează mîniile). Partizanii embargoului aruncă, la rîndu-le, în balanță, argumente raționale. A anula hotărîrea Federației înseamnă a mutila autoritatea, abia-abia încropită a acestui for, caracterizat ani de zile prin șovăieli perpetue. Cine nu știe că cea mai bună metodă pentru surparea prestigiului unui organism conducător o constituie ștergerea, printr-un condei grăbit, a deciziei solemne de alaltăieri și înlocuirea acesteia prin alta nouă care va cunoaște poate, săptămîna viitoare, aceeași soartă? Suporterii cluburilor pedepsite vor aplauda cu entuziasm amnistia eventuală dar, concomitent cu șprițul băut sărbătorește, în mintea lor se va naște un anume sentiment de dispreț la adresa instituției care abdică atît de ușor în fața presiunilor: generozitatea a fost mereu în ochii a 9 oameni din 10 echivalată cu slăbiciunea... Or, cine-și poate asuma răspunderea de a recomanda federației să-și saboardeze tăria?

Atunci?

...Din această dilemă, cum spune Caragiale, nu putem ieși. Caragiale, care are întotdeauna dreptate...

SANCȚIUNI DICTATE DE FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE LUPTE

În ședința sa de aseară, Biroul Federației române de lupte a ratificat unele propuneri făcute de comisia de disciplină.

Sportivul **Constantin Bușoi,** de la clubul Electroputere Craiova, a fost sancționat cu suspendare pe o etapă pentru atitudine ireverențioasă față de medicul oficial al competiției.

Antrenorul **Ilie Marinescu,** de la același club, a fost sancționat cu „Mustrare scrisă cu avertisment" pentru retragerea unui sportiv de pe saltea înainte de terminarea meciului, în semn de protest la deciziile arbitrilor. Menționăm că antrenorul craiovean nu se află la prima sa abatere.

DAN CRISTEA RECIDIVEAZĂ

(Urmare din pag. 1)

ficativă și foarte evoluată constanța tînărului dinamovist Ion Bobiț, clasat la ambele probe în primele 6 locuri, în primul an de seniorat.

La fete, surprizele continuă. După Iudith Tomori, la slalom special, tînăra arhitectă Ioana Belu (A.S.A.), printr-o cursă caracterizată, în special, prin dîrzenie și voință, își înscrie pentru prima dată numele în galeria campionilor naționali de schi. Succesul trebuie aplaudat, cu atît mai mult cu cît el face elogiul unei munci stăruitoare, al unei modestii vrednice de toată stima, al unei dragoste exemplare pentru schi. Pe locul 2, Ilona Micloș (A.S.A.), inepuizabilă la o vîrstă la care fostele sale adversare o aplaudă și o invidiază de pe margine. Pe locul 3, Ghizela Morres (Politehnica) își datorează succesul regularității cu care își controlează cursa.

Clasamente: slalom uriaș, fete: 1. Ioana Belu (A.S.A.) 1:29,5, CAMPIOANĂ NAȚIONALĂ, 2. Ilona Micloș (A.S.A.) 1:30,2, 3. Ghizela Morres (Politehnica) 1:31,0, 4. Mihaela Sandu (Dinamo) 1:32,00, 5. Iudith Tomori (I.E.F.S.) 1:34,7, 6. Elena Neagoe (I.E.F.S.) 1:36,3; băieți: 1. Dan Cristea (Dinamo) 2:10,8, CAMPION NAȚIONAL, 2—3. Dorin Munteanu (A.S.A.) și Gheorghe Vulpe (Dinamo) 2:11,6, 4. Virgil Brenci (A.S.A.) 2:13,5, 5. Ion Bobiț (Dinamo) 2:15,5, 6. Beniamin Haidu (A.S.A.) 2:15,7, 7. Constantin Văideanu (A.S.A.) 2:16,5, 8. Marin Focșeneanu (C.S. Sinaia) 2:18,3, 9. Gheorghe Bălan (A.S.A.) 2:19,5, 10. Ștefan Moldoveanu (Dinamo) 2:19,6.

Etapa a doua a campionatului republican de box pe echipe programează, în Capitală, un interesant meci între Metalul și Farul Constanța. Partida se anunță atractivă, dat fiind faptul că în ambele formații evoluează sportivi cu vechi state de serviciu în boxul românesc. Am solicitat, telefonic, antrenorului constănțean Nicolae Buză noutăți despre echipa pe care o va prezenta sîmbătă, la ora 19, în sala Floreasca. „Venim la București dornici de a obține un rezultat bun. Pentru aceasta, am făcut cîteva modificări în echipă, prin trecerea unor boxeri de la o categorie la alta. Astfel, Dinu va promova la semimijlocie, Iliescu de la pană la semiușoară, iar semigreul Preda va reveni la mijlocie. Am în vedere că nici adversarii nu se vor lăsa descoperiți, așa că vom asista la cîteva partide de mare atracție dintre care menționez: I. Dinu — I. Hodoșan (semimijlocie), A. Iliescu — C. Negoescu (semiușoară), I. Pițu — Tudor Nicolae (mijlocie mică) și Gh. Preda — H. Stumpf (mijlocie). După cum vedeți, toate aceste meciuri pot fi considerate capete de afiș la orice reuniune pugilistică importantă". Într-adevăr, partida Metalul — Farul se anunță interesantă și, zicem noi, deschisă oricărui rezultat.

PARADĂ-RIPOSTĂ

DESPRE UN RĂU NECESAR...

Cînd Mihai Țiu era pentru prima dată selecționat în lotul național, nu-i prevedeam de loc un viitor strălucit. Ba chiar mi-am exprimat părerea în fața altor tehnicieni — care de altfel m-au aprobat — apreciind că s-a făcut o alegere greșită. Cînd vedeam evoluînd alături, în echipa Unio Satu Mare, pe Suzana Ardeleanu și Ecaterina Iencic, la unison cu alți specialiști, acordam mai mult credit primei, înclinînd să cred despre cea de a doua că e lipsită de perspectivă.

Le cer scuze pentru aceste prime aprecieri și-i asigur, cu toată sinceritatea, că mă bucur de faptul că le-au infirmat atît de net.

Ca să închei seria exemplelor, am să mai arăt că unul din tehnicienii noștri de vază, tot după o primă apreciere, s-a exprimat că Olga Orban nu va străluci niciodată în scrimă, lucru de asemenea infirmat cu prisosință.

Exemplificările făcute au darul să demonstreze, sper suficient de concludent, că de foarte multe ori, primele aprecieri asupra perspectivei unor sportivi nu sînt cele reale, mai ales cînd aceștia sînt foarte tineri.

Cum rămîne atunci cu selecția cadrelor, problema mult discutată, comentată și ultra indicată în activitatea tuturor antrenorilor și care sînt metodele și criteriile de selecție, capabile să evite asemenea surprize? Desigur că aceasta constituie una din problemele foarte delicate în activitatea tehnicienilor și mulți nu sînt de acord cu selectarea arbitrară pronunțîndu-se pentru selecția naturală. Bineînțeles că cea de a doua ar fi metoda cea mai eficace în situația optimă, în care disciplina noastră ar putea avea un caracter de masă. Dar față de dificultățile materiale și de numărul redus al tehnicienilor, ar fi o utopie să tindem, într-un viitor apropiat, spre o scrimă cu caracter de masă. Și atunci nu ne rămîne decît să acceptăm volens-nolens, ca un rău necesar, selecția arbitrară a tinerilor practicanți ai scrimei, în drumul spre performanță. Dar cum?

O primă triere va trebui făcută, selecționîndu-se cei care, dintre cele patru calități fizice de bază, posedă însușiri de viteză și îndemînare; bineînțeles, cu mult tact, deoarece la vîrsta începuturilor în sport e dificil să depistezi cu precizie aceste însușiri. Apoi, tot în măsura în care vîrsta permite, e necesar să se țină seamă de talie, cu opțiune pentru gabaritul înalt.

După ce au fost observate aceste însușiri fizice, se vor lua în considerație agerimea în gîndire și seriozitatea, cea din urmă calitate fiind absolut indispensabilă realizării de rezultate în orice domeniu de activitate.

Acestea ar fi calitățile de care e necesar să se țină seamă în selecționarea tinerilor scrimeri, bineînțeles, fără a se exclude posibilitățile de surpriză și individualitățile.

Am abordat, astăzi, acest subiect, poate prea succint tratat în spațiul pe care-l am la dispoziție deoarece unii dintre antrenori ridică problema inutilității selecției, iar alții a faptului că spre scrimă sînt de regulă canalizați cei ce nu corespund înălțimii pentru baschet, vitezei pentru atletism sau forței pentru gimnastică și deci selecția e neavenită.

Pentru aceștia din urmă, în mod special, din practică proprie și experiență împărtășită, îmi permit să indic o schemă de trei calități: viteză, îndemînare, seriozitate. Dintre acestea consider că pot fi suficiente chiar numai două, dintre care, însă, să nu lipsească seriozitatea. Dar, în această situație e neapărat necesară inocularea cu măiestrie a pasiunii, care e în stare să suplinească lipsa altor calități, printr-un volum însemnat de muncă.

Cornel GEORGESCU

ECHIPA DE HOCHEI A ROMÂNIEI ÎN GRUPA C

URCUȘUL REÎNCEPE!...

După cum se știe, echipa de hochei a României a retrogradat în grupa C. Faptul acesta s-a petrecut, parcă, printr-o ciudată ironie a soartei, la cîteva zile după ce în capitala țării se inaugura primul patinoar artificial acoperit. Eșecul a avut loc pe teren propriu, în fața unui public care primise cu entuziasm vestea organizării în România a grupelor secundare ale C.M. și care a onorat ambele competiții printr-o prezență masivă, rar întîlnită chiar la întrecerile cele mai atractive găzduite la noi.

De bună seamă, cronicarii sînt datori acestui public entuziast și fierbinte cîteva explicații.

Vom începe arătînd că în jurul formației noastre reprezentative de hochei a domnit, luni de-a rîndul, un optimism exagerat. Programul judicios de pregătire (și foarte costisitor!) care i-a fost asigurat — desfășurat în proporție de 80 la sută peste hotare — marele număr de meciuri de verificare susținute pe parcursul ultimelor luni, cîteva rezultate notabile obținute în fața unor formații de marcă (printre care și aceea a R.D. Germane) au justificat, în bună măsură, încrederea cu care au fost creditați hocheiștii noștri fruntași.

Și totuși, bilanțul participării la grupa B a campionatului mondial a fost deplorabil. Cu excepția celor două victorii repurtate în fața Iugoslaviei (cu o mare doză de șansă) și a Bulgariei (o prezență hazardată în acest eșalon secund al pucului și crosei), formația română a fost învinsă în toate celelalte partide, deseori la scoruri aspre, care ne-au amintit perioada de pionierat internațional din anii 1947—1950.

Care să fie cauza?

Din capul locului va trebui să recunoaștem deschis, bărbătește, că — după modul în care au evoluat — reprezentanții noștri nu puteau emite nici o clipă pretenții mai ridicate acestui loc șapte. Este absolut clar și nu e nevoie de prea m[...]ă erudiție hocheistică pentr[...] constata că toate cele șase [...]ipe clasate înaintea Român[...] sînt în mod evident mai b[...]e. De fapt, rezultatul trist al selecționatei române este un tribut care trebuia o dată și o dată, plătit, pentru foarte multele cecuri în alb semnate de-a lungul anilor și a căror scadență (deși s-a făcut simțită încă de la J.O. de la Grenoble) a putut fi evitată, în ultimă instanță, fie printr-un norocos joc al întîmplării, fie prin evoluția cu totul inspirată a unor elemente de excepție apărute ca flori rare în grădina săracă a hocheiului românesc.

În anul 1967, la Viena, cînd echipa României se clasa (neînvinsă) pe locul doi în grupa B, eminentul comentator sportiv elvețian Vico Rigasi ne spunea: „Este un miracol că dv., cu un singur patinoar artificial, și acela descoperit, întreceți Elveția, care are peste 50 de arene de gheață".

Era, într-adevăr, un miracol, dar — se știe bine — minunile nu țin mai mult decît o noapte. În cazul echipei de hochei, „minunea" a ținut mai mult, cîțiva ani, dar apoi era inevitabil ca lucrurile să intre în normal.

Desigur, în contextul bazei materiale precare, al geografiei reduse (în ultimii ani au succombat centre de mare tradiție hocheistică, cum au fost Tg. Mureș, Brașov, Sighișoara etc.), al numărului mic de practicanți, al selecției practic inexistente, trebuie plasată maniera, pe alocuri defectuoasă, în care s-a efectuat ani și ani pregătirea echipei. Nu se poate omite amănuntul că ea s-a făcut în disperare de cauză, în lipsa unei alternative. O formație destul de bătrînă (cinci dintre componenții ei au jucat încă în 1959 la Criteriul european) lentă, neomogenă, a fost supusă unui program hipertrofiat, încercîndu-se să se pompeze pregătire fizică în niște organisme care nu puteau primi acest volum uriaș. Momentul de zenit al unei forme sportive create artificial se pare că a fost cu cîteva săptămîni înaintea campionatului, pentru ca apoi să apară, în mod inevitabil, declinul. Așa se și explică de ce după jocurile cu Ceske Budejovice (echipă cehoslovacă aflată la nivelul multora dintre participantele la grupa B a C.M.) un specialist de talia și experiența lui Mihail Flamaropol, fostul antrenor al echipei reprezentative, afirma cu toată seriozitatea că „după cum au jucat la Galați hocheiștii noștri pot emite pretenții la un loc fruntaș în competiția mondială".

Toți jucătorii cu care am stat de vorbă acuză (fără să încerce să-și facă o scuză din aceasta) ultimul stagiu de pregătire din Cehoslovacia, care i-a dus la o oboseală psihică marcată, la dispariția poftei de joc, pe alocuri chiar la supraantrenament. Această stare a fost cît se poate de evidentă în evoluția formației noastre, incapabilă să se mobilizeze în momentele importante ale unei partide, în special în fazele de apărare. De altfel, din observațiile făcute de comisia de tehnicieni a colegiului de antrenori din F.R.H. a reieșit că în cele 7 meciuri susținute echipa română a avut CEL MAI MARE PROCENT DE GREȘELI TEHNICE ȘI TACTICE din toate cele opt reprezentative participante la întreceri. Dacă n-am fi văzut aceeași formație jucînd altfel, cu totul altfel (!) am fi tentați să credem că acesta i-a fost potențialul maxim. Dar, precum se vede, a fost o diferență ca de la cer la pămînt între evoluțiile anterioare și jocurile, cu miză, dintr-o competiție oficială.

Cel mai simplu ar fi acum ca totul să se arunce în spinarea lui Novacek și Tiron, eventual și a colegiului de antrenori, care răspundeau de pregătire. O asemenea soluție nu ar fi însă în sprijinul perspectivei hocheiului nostru, pentru că, așa cum am spus, este vorba aici de niște tare vechi, cronice.

După părerea noastră, Vitezlav Novacek, fără să fie un antrenor de primă categorie, este un excelent instructor de gheață și, în timpul contractului pe care l-a avut cu F.R.H., și-a făcut datoria în modul cel mai onest.

Cel mai simplu ar fi acum să se arunce un vot de blam asupra hocheiului, care „a înșelat speranțele, a dezamăgit profund." Ar fi, socotim noi, soluția cea mai greșită!

De-abia acum, cînd s-a întors acolo de unde a plecat cu 9 ani în urmă, hocheiul românesc are nevoie de cea mai mare atenție și ocrotire. Vom juca, într-adevăr, anul viitor în grupa C. Dar, să nu uităm că în același eșalon au jucat și joacă reprezentante ale unor țări care dețin o bază materială și o răspîndire de masă a hocheiului infinit mai mari decît ale noastre. Apariția patinoarului acoperit din București, a celor descoperite din Poiana Brașov și Galați, perspectiva unui patrulater de gheață la Miercurea Ciuc și, poate, nu chiar peste ani și ani, a altor stadioane de gheață, schimbă fundamental situația de pînă acum. Hocheiul românesc începe să capete condiții reale de existență. Ele coincid, astfel, cu un început de drum, un drum greu, un urcuș anevoios, pentru a reveni cu lauri și galoane REALE acolo unde am stat o foarte bună bucată de vreme cu DISPENSĂ.

Sugerăm federației de specialitate să folosească intensiv noile baze create. Să organizeze școli de hochei și, în paralel, turnee, competiții, meciuri bilaterale, care să țină mereu trează atenția în jurul unei discipline dovedită a fi de largă audiență publică. Înfrîngerea echipei române în grupa B a campionatului mondial trebuie să aibă, în primul rînd, darul de a ne readuce la realitate. O realitate care a fost foarte multă vreme ignorată.

Romeo VILARA
Valeriu CHIOSE

D. SPÎRLEA (STEAUA) CONDUCE ÎN „CUPA PRIMĂVERII"

În cadrul concursului de pentatlon modern, dotat cu „Cupa Primăverii", s-au desfășurat, pînă acum, trei probe: călărie, scrimă și tir. În prima probă, concurenții au avut de efectuat un parcurs format din 12 obstacole mobile. Datorită dimensiunilor reduse ale manejului, departajarea s-a făcut numai după penalizări la abordarea obstacolelor, timpul fiind liber. Punctajul maxim — 1 000 puncte — a fost realizat de următorii concurenți: *F. Mureșan* (C.S.M. Sibiu), *C. Zamfir* (Steaua), *C. Colina* (Steaua) și *I. Banet* (C.F.R. Timișoara).

La scrimă s-au înregistrat următoarele rezultate tehnice: 1. *D. Spîrlea* (Steaua) 23 v = 1 072 p, 2—4. *C. Zamfir* (Steaua), *I. Banet* (C.F.R. Timișoara), *A. Todor* (Universitatea) 20 v = 964 p.

În cea de-a treia probă, tirul, au fost consemnate rezultatele următoare: 1. *M. Cosmescu* (Steaua) 192 = 956 p, 2. *D. Spîrlea* (Steaua) 189 = 890 p, 3. *I. Banet* (C.F.R.) 188 = 868 p.

Clasament general după trei probe: *D. Spîrlea* 2 892 p, 2. *I. Banet* 2 883 p, 3. *C. Zamfir* 2 766 p.

Astăzi, se desfășoară cea de-a patra probă, înotul, la bazinul Floreasca, de la ora 15.

Gh. TOMIUC
antrenor

Unde mergem?

AZI

BASCHET: **sala Constructorul, ora 18,30:** Constructorul — I.E.F.S. (f. A); **sala Progresul, ora 18,30:** Progresul — Politehnica (f. A).

BOX: **sala Floreasca, ora 19,00:** Metalul — Farul Constanța (div. A).

VOLEI: **sala Dinamo, de la ora 16:** A.S.E. — Universitatea Buc. (f. B), Dinamo — I.E.F.S. (f. A), Viitorul — Constructorul (f. B); **sala Giulești, de la ora 18,30:** Electra — Medicina (m. B), I.E.F.S. — Aurora (m. B).

POPICE: **arena Constructorul, ora 16:** Laromet — Petrolul Ploiești, **arena Giulești, ora 16:** Rapid — Hidromecanica Brașov, **arena Voința, ora 16:** Voința — Voința Constanța (meciuri feminine în cadrul diviziei A).

MIINE

BASCHET: **sala Floreasca, cu începere de la ora 8.30:** Ac. Militară — A.S.A. Bacău (m. B), Steaua — Rapid (m. A), Dinamo — Voința Buc. (m. A), Universitatea — Constructorul Iași (m. B); **sala Giulești, ora 12,30:** Rapid — „U" Cluj (f. A).

BOX: **sala Giulești, ora 18,30:** Rapid+Voința — A.S.A. Bacău (B).

VOLEI: **sala Giulești, de la ora 8,30:** Medicina — Penicilina Iași (f. A), Rapid — C.S.M. Sibiu (f. A), C.P.B. — Ceahlăul P. Neamț (f. A); **sala Progresul, de la ora 8:** Flacăra roșie — Universitatea Craiova (f. B), Progresul — Voința M. Ciuc (f. A), Progresul — Politehnica Galați (m. A), Univ. Buc. — Farul (m. B).

RUGBY: **Teren Constructorul, ora 10:** Dinamo — „Poli" Iași, Steaua — Farul.

FOTBAL: **stadionul Dinamo, ora 10:** Dinamo București — „U" Cluj (tineret-rezerve); ora 16: Dinamo București — „U" Cluj (divizia A); **stadionul Politehnica, ora 11:** Sportul studențesc — Chimia Suceava (divizia B); **stadionul Progresul, ora 11:** Progresul București — Știința Bacău (divizia B); **terenul Electronica, ora 11:** Electronica Obor — Șoimii Buzău (divizia C); **terenul Laromet, ora 11:** Tehnometal București — S.N. Oltenița (divizia C); **terenul Voința, ora 11:** Voința București— Marina Mangalia (divizia C); **terenul Autobuzul, ora 11:** Autobuzul București — Unirea Drăgășani (divizia C); **terenul Sirena, ora 11:** Sirena București — Chimia Tr. Măgurele (divizia C).

LUPTE GRECO-ROMANE: **sala Dinamo, de la ora 10:** etapa a doua a campionatului diviziei A pe echipe: Dinamo Buc. — Progresul Buc. — Dunărea Galați — Electroputere Craiova.

LUPTE LIBERE: **sala Steaua (cal. Plevnei), de la ora 10:** etapa a doua a campionatului diviziei A pe echipe: Progresul Buc. — Lemnarul Odorhei — A.S.M.T. Lugoj — Energia Constanța.

ATLETISM: **sala „23 August, ora 9,00:** „Cupa Feroviarul".

MARȘ: **bd. Coravu, ora 9,00:** „Cupa Primăverii".

POPICE: **arena Giulești, ora 8:** Rapid — Flacăra Cîmpina, **arena Voința, ora 8:** Voința — Constructorul (meciuri masculine în cadrul diviziei A).